

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS-Departamenti për Çështje Administrative, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët: Ramiz Kuqi kryetar, Ragip Namani dhe Gani Avdiu, anëtarë, në konfliktin administrativ sipas padisë së paditësit A.Z. me vendbanim në rr. ... në Tiranë Republika e Shqipërisë, të cilin e përfaqëson av. Tomë Gashi nga Prishtina, kundër vendimit të paditurës Ministria e Punëve të Brendshme-Komisioni i Ankesave për të Huaj, për shkak të anulimit të vendimit, duke vendosur sipas ankesës së përfaqësuesit të autorizuari të paditësit, paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.594/2016, të datës 29.11.2016, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 07.03.2016, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Miratohet si e bazuar ankesa e paditësit A.Z. me vendbanim në rr. ... në Tiranë Republika e Shqipërisë, ndërsa Priset aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative A.nr.594/2016, i datës 29.11.2016, dhe lënda i kthehet gjykatës së shkallës së parë në rigjykim dhe rivendosje.

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.594/2016, të datës 29.11.2016, është refuzuar si e pa bazuar kërkesëpadia e paditësit A.Z. me vendbanim në rr. ... në Tiranë, Republika e Shqipërisë, me të cilën ka kërkuar anulimin e vendimit me nr.11/2016 të datës 05.04.2016 të Ministrisë së Punëve të Brendshme-Komisioni për Ankesa të të Huajve.

Kundër këtij aktgjykimi ka ushtruar ankesë paditësi A.Z., përmes përfaqësuesit të autorizuar avokat Tomë Gashi nga Prishtina, për shkak të: shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës së konfliktit administrativ dhe legjislacionit në fuqi, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale. Duke pohuar se gjykata nuk ka vepruar në përputhje me ligjin për ta zgjidhur çështjen brenda afatit prej gjashtëdhjetë (60) ditëve nga dita e pranimit të padisë, të paraparë me nenin 95 paragrafi 2 të Ligjit për të Huaj, por ka vendosur vetëm pas dyqind e njëzet e tetë (228) ditëve. Andaj, ka shkelur dispozitat procedurale juridike në dëme të paditësit. Në këtë kuptim ka shkelur të drejtën themelore të garantuar me Kushtetutën e Republikës së Kosovës, respektivisht nenin 31 paragrafi 2 si dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Po ashtu gjykata e shkallës së parë ka nxjerre aktgjykim në dëme të paditësit pa i dëgjuar palët, duke ekzistuar mundësia e caktimit të një seance tjetër, në kuptim të një gjykimi të drejtë. Në arsyetimin e aktgjykimit nuk është konstatuar fare fakti procedural se a e ka përmbushur pala e paditur detyrimin nga neni 37 paragrafi 3 i LKA-së, për ti dërguar gjykatës të gjitha shkresat që kanë të bëjnë me lëndën. Pastaj se gjykata ka përfshirë në procedurën e administrimit të provave vetëm tri prova që janë parashtruar nga paditësi, kështu që nuk ka vërtetuar drejtë gjendjen faktike, për shkak se nuk janë vërtetuar faktet relevante për të ardhur deri të konstatimi i

drejtë për zbatim të drejtë të së drejtës materiale, se vendimi i të paditurës nuk është mbështetur në prova konkrete. Për këto arsye duke marrë për bazë standardin ligjor të përcaktuar me nenin 43 paragrafi 1 të LKA, se gjykata vendos për çështjen e konfliktit administrativ në bazë të fakteve të vërtetuara në procedurën administrative, e pikërisht për këtë ka parashtruar padinë se nuk është vërtetuar baza faktike e nxjerrjes së një vendimi të ligjshëm të bazuar në prova. Ngase hyrja e paligjshme në territorin e Kosovës, dhe qëndrimi përtej afatit ligjor për qëndrim të të huajve janë rrethana faktike që duhet vërtetuar. Andaj duke u mbështetur në pretendimet e lartcekura, propozon që ankesa të aprovohet si e bazuar, dhe të priset aktgjykimi i ankimuar, e të anulohet vendimi Nr.ref.11/2016, i Komisionit të Ankesave për të Huajt për shkak të pavlefshmërisë absolute, dhe të udhëzohet pala paditëse që kërkesat pasurore juridike ti realizoi në procedurën kontestimore.

Kolegji i Gjykatës së Apelit, shqyrtoi shkresat e lëndës, aktgjykimin e ankimuar, pretendimet ankimore, dhe pas vlerësimit të tyre si në vështrim të nenit 49 par.1 të Ligjit për Konfliktet Administrative (LKA), dhe nenit 194 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, ka gjetur se:

Ankesa është e bazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, A.nr.594/2016 të datës 29.11.2016, është refuzuar kërkesëpadia e paditësit A.Z., e ushtruar kundër të paditurës Ministrisë së Punëve të Brendshme-Komisioni për Ankesa të të Huajve, me të cilën ka kërkuar anulimin e vendimit me nr.11/2016 të datës 05.04.2016, si e pabazuar, me arsyetim se paditësi me asnjë provë nuk i vërteton pretendimet e tij, ndërsa provat e prezantuara nuk janë me ndikim për vendosje ndryshe të kësaj çështje Administrative juridike.

Kolegji i Gjykatës së Apelit, duke u nisur nga gjendja e tillë e çështjes, bazuar në shkresat e lëndës dhe pas ekzaminimit të aktgjykimin e duke i pasur parasysh edhe pretendimet ankimor, vlerëson se, pikëpamjet juridike të gjykatës së shkalles së parë tani për tani nuk mund ti përkrah si të drejta dhe ligjore. Kolegji gjen se aktgjykimi i kontestuar është i përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 par.2 nenpar. n), dhe nga neni 183 i LPK-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, se është juridikisht i paqartë dhe kundërthënës me vetveten dhe me arsyetimin e tij, dhe si i tillë është jo i plotë edhe në vërtetimin e gjendjes faktike, për çka në mënyrë të bazuar në ankesë theksohet, se ekzistojnë kundërthënie në mes të dispozitivit dhe arsyetimit të aktgjykimin, e kjo si pasojë se nuk janë administruar të gjitha provat. Nga një arsyetim i tillë i aktgjykimin të kontestuar nuk është e qartë se prej cilës datë paditësi ka hyr në territorin e Republikës së Kosovës dhe deri në cilën datë paditësi ka konsumuar dhe tejkaluar afatin tre (3) mujor të qëndrimit brenda gjashtë (6) muajve afat ky i parashikuar me Ligjin për të Huajt që hyjnë pa vizë, meqë nuk janë prezantuar prova lidhur me këtë.

Prandaj, aktgjykimi i kontestuar është juridikisht i paqartë dhe kundërthënës me vetveten dhe me arsyetimin e tij. Ngase janë përdorur formulime të përgjithësuara në lidhje me vlerësimin e thënieve të paditësit në padi, siç janë se pretendimet e paditësit në padi janë të pa bazuara, sepse janë në kundërshtim me gjendjen faktike të vërtetuar nga ana e organit të paditur dhe në kundërshtim me shkresat e lëndës. Pastaj së paditësi i ka konsumuar të drejtat të cilat i garantohen me ligj dhe se edhe me tutje nuk ka poseduar leje qëndrim të vlefshëm për qëndrim, pa administruar provat lidhur me këto konstatime. Prandaj paditësi në ankesë në mënyrë të bazuar pretendon se gjykata me rastin e refuzimit të padisë, nuk ka dhënë

vlerësime as sqarime lidhur me pretendimet e kërkesëpadsisë se paditësi, me të cilat e konteston vendimin refuzues të urdhër largimit vullnetar të lëshuar nga DSHAM dhe mbetjes në fuqi të ndalimit të hyrjes në territorin e Republikës së Kosovës, për një periudhë prej 2 muajve.

Në këto pretendime të kërkesëpadsisë, të cilat edhe sipas mendimit të kolegjit të Gjykatës së Apelit, janë vendimtare e që kanë të bëjnë me urdhër për largim vullnetarë nga Republika e Kosovës. Vlerësimin e saj nuk e kanë dhënë organet administrative me arsyetim të formuluar qartë, duke përfshirë shpjegimin e bazës ligjore dhe faktike si në vështrim të nenit 86 par.1 të LPA-së, lidhur me qëndrimin e tij të saktë për sa kohë ai qëndron në Kosovë. Ndërsa, gjykata e shkallës së parë nuk ka administruar asnjë provë lidhur me këtë, edhe pse e paditura duhet të posedon regjistrin nga Policia e Kosovës, për lëvizjen e paditësit në kalimet kufitare. Prandaj, aktgjykimi i kontestuar është i përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 par.2 pika n), dhe nga neni 183 i LPK-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të Ligjit për Konfliktet Administrative, së është juridikisht i paqartë dhe kundërthënës me vetveten dhe me arsyetimin e tij. Për arsye se, i njëjti nuk mund të ekzaminohet si i tillë, se është jo i plotë, sepse gjendja faktike e çështjes në shqyrtim, sipas pretendimeve në padi të paditësit, rezulton se nuk është shqyrtuar.

Duke mos administruar provat vendimtare, që kanë pasur ndikim në marrjen e vendimit, nga të cilat varët zbatimi i të drejtës materiale dhe procedurale, dhe me lënien mënjane të pretendimeve vendimtare të padsisë, gjykata me aktgjykimin e tillë shkakton shkelje të rregullave procedurale në konfliktet administrative, për çka ankesa është dashtë doemos që të aprovohet dhe lënda të kthehet në rigjykim dhe rivendosje, ashtu që në procedurë e përsëritur, gjykata e shkallës së parë në ti ndërmarr të gjitha veprimet procedurale dhe ti mënjanoj të metat e sipër përmendura.

Andaj, Gjykata e shkallës së parë duhet të kujdestë që çështja kontestuese të shqyrtohet në tersi, ngase ky kontest nuk mund të shqyrtohet pa i bashkangjitur provat në bazë të fakteve të vërtetuara në procedurën administrative se ato në pikat kyçe nuk janë vërtetuar në mënyrë të plotë, se kontestues është fakti i qëndrimit të tij të vërtetë në territorin e Republikës së Kosovës. Pra, të konstatohet Konkretisht nga regjistri për kalime kufitare për paditësin se a ka konsumuar dhe tejkaluar afatin 3 mujor të qëndrimit brenda 6 muajve afat ky i parashikuar me nenin 33 paragrafi 1.4 të Ligjit për të Huaj. Meqë komisioni i të paditurës duke u bazuar në të dhënat BMS, dhe pas numërimit të hyrjeve - daljeve pretendon se i njëjti ka qëndruar 96 ditë në territorin e Republika së Kosovës, që është në kundërshtim me dispozitën e lartcekur të Ligjit për të Huaj.

Meqë palët janë të obliguara të paraqesin të gjitha faktet në të cilat i bazojnë kërkesat e tyre, të propozojnë provat e nevojshme për vërtetimin e tyre dhe të deklarojnë për pohimet faktike dhe provat e propozuara të palëve tjera. Gjykata mundet të kërkoj deklaram për çështje të caktuara të cilat kanë të bëjnë me faktet dhe propozimin e provave që vërtetojnë pohimet e tij. Për këtë qëllim gjykata nga pala mund të kërkoj që në afat të caktuar ti plotësoj dhe arsyetoj parashtrësat dhe pohimet e tij, duke i dorëzuar dokumentet të cilat mund të shërbejnë si dëshmi në kontest. Nga shkresat e lëndës nuk mund të konstatohet se në cilat prova relevante paditësi i bazon pretendimet e tij, në mënyrë që të sqarohen dhe vërtetohen të gjitha faktet e nevojshme dhe rrethanat që janë me ndikim për zgjidhjen e kontestit, duke i pas parasysh edhe rrethanat tjera, ashtu që theksimet jo të plota të palëve të plotësohen me prova e dëshmi dhe deklarata të tyre etj. Pas vërtetimit të drejtë dhe të plotë të gjendjes

faktike, gjykata e shkallës së parë ka mundësi të bie aktgjykim të drejt në kuptim të dispozitave të Ligjit për Konfliktet Administrative.

Për këto arsye, në rivendosje, gjykata e shkallës së parë duhet të mënjanoj të metat e lartë përmendura, të bëjë administrimin dhe vlerësimin e plotë të gjitha provave lidhur me padinë e paditësit, përmes shqyrtimit verbal, për vërtetimin e plotë të gjendjes faktike, dhe pastaj të vendos në këtë çështje kontestuese, duke marrë vendim të drejtë dhe të bazuar në ligj.

Mbi këtë bazë e në mbështetje të nenit 49 të LKA-së, si dhe nenit 195 par.1 pika c), LPK-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykim.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
AA.nr.25/2017, me datë 07.03.2017

Kryetari i kolegjit,
Ramiz Kuqi